Durant els anys que vaig ser a la junta de la Colla de Joves van passar moltes coses i van haver-hi molts canvis. La Colla va passar de ser un grup de joves amb ganes de fer activitats, a ser una entitat com totes les altres del poble. Es van haver d'agafar unes responsabilitats dintre del Casal, conviure amb les altres entitats, i a fi de comptes tenir bones relacions amb l'entramat d'entitats aleixarenques. Totes aquestes experiències han fet que moltes persones que han passat per la colla de joves, després hagin desenvolupat tasques de direcció en altres entitats, (esbart, societat, ampa, gegants, etc.) sent així la nostra entitat una bona escola on començar a aprendre a treballar per una entitat.

A finals dels noranta, la Colla havia patit un important descens en el nombre de socis. Ja havia passat la inicial eufòria de l'entitat i l'entrada de gent jove no aconseguia mantenir el nombre de socis degut a la sortida de l'entitat de molts dels socis fundadors. A mitjans de l'any 2000, després de celebrar les 24 h de futbol sala (ja molt consolidades dintre de les activitats esportives del poble), vam decidir tirar endavant una activitat que feia molt de temps que teníem moltes ganes de fer. Aquesta activitat era l'espectacle de la Marató de TV3.

La primera idea, de reunir a la gent del poble en un acte per així poder fer una donació a la Marató conjunta, va anar desenvolupant-se cap a la organització d'un espectacle amb imitacions musicals, teatre i algun gag humorístic per distreure al personal i que d'aquesta manera vinguessin a col·laborar per fer una bona recaudació.

S'ha de dir però que el resultat de l'acte ens va sorprendre de tal manera que ja va ser impossible deixar de fer-lo, i que encara avui és l'acte amb mes popularitat de la Colla de Joves de L'Aleixar.

Aquella edició, la de l'any 2000, estava dedicada a l'esquizofrènia. Nosaltres vam començar amb unes paraules de la Margarida Borràs, la metgessa, que ens parlava una mica de la malaltia, per passar després a fer un resum de les edicions anteriors de la Marató. En acabar això i amb els nervis a punt d'esclatar per la quantitat de gent que va venir, vam començar amb l'espectacle. S'ha de dir que va sortir tot perfecte, els balls, la genial interpretació per part de les nostres actrius d' una part de l'obra " homes " de les T de Teatre. Un dels millors moments de l'acte va ser aquell en que un grup de nenes, avui membres de la Colla, van pujar a donar els diners que havien recaudat venent (si no m'equivoco) collarets fets per elles mateixes. Ens van entregar un pot ple de monedes i tota la seva il·lusió. Al final vam acabar l'espectacle amb el número de la Trinca que a passat a ser un dels mes recordats de tots aquests anys.

Un cop acabat, tot contant els diners, estàvem tots molt contents, però el millor encara no havia arribat...

Es van aconseguir 420.000 pessetes (2524 euros), un resultat del tot inesperat i sorprenent per nosaltres. Després de tenir-ho tot endreçat, vam decidir anar a portar els diners al Tinglado nº 1 de Tarragona, i allà ens van acollir fantàsticament. Van comptabilitzar els diners i escoltant com els havíem recaptat van decidir fer-nos sortir en directe durant l'ultima connexió des de Tarragona. I allí estàvem nosaltres en posició de foto amb la bossa dels diners a la ma.

Vam acabar la jornada fent tots un sopar de celebració, entre els mes joves que havien participat i havia una eufòria desmesurada, es que això de sortir a la tele fa miracles !!

Aquella primera edició de l'espectacle de la Marató a L'Aleixar no hauria estat possible sense l'ajuda de la Marta que ens va ajudar amb el teatre, el seu amic (qui no el recorda) amb els passos de ball, també la Coia i el Mia amb el vídeo i la musica. Agrair també a la Societat que ens cedeix sempre la sala per fer-lo, i finalment a totes i cada una de les persones que venen cada any a col·laborar. Gràcies a tots per fer-ho possible.

JORDI MARINÉ CIURANA Ex President de la Colla de Joves